

Портата съ своитѣ бѣлѣжки до толкози, щото Турцѣтъ го принудихъ да напустне Бендеръ и да са посели вжтрѣ въ Държавата, на Димотика.

Понеже съгласїята на мира не са испълнихъ отъ Русїя, Портата са рѣши да продѣлжава войната съ тѣзь държава. Тогазь другытъ силы са намѣнихъ и нови условїя за миръ са заключихъ въ Едрене (1713).

Жителитѣ на Гръція като бѣхъ са подигнали, Турція обрнѣ оржжіето си срѣщу Морея. Въ единъ походъ везирѣтъ Дамадъ-Аали усвои Коринтъ, Навплия, Миданъ, Малвоазїя и цѣла Морея. Той усвои и двата града, които бѣхъ останжли въ рѣцѣтъ на Венеціанцѣтъ отъ всечкытъ имъ владѣнїя на островъ Критъ.

Тогазь Венеціанцѣтъ обявихъ на Портата бой и повыхъ на помощ германскыя императоръ. Австрїйската войска посрѣшихъ Турцѣтъ при Петерварадинъ и ги удари. Ударѣтъ бѣше толкозь силенъ, щото Турцѣтъ загубихъ много хора, между които бѣше и великыйтъ везиръ. Побѣдителитѣ принудихъ Темешваръ да са прѣдаде, а на другата година влѣзохъ и въ Бѣлградъ (1716).

Въ туй врѣме на везирекото достоинство са повыка Ибрахимъ паша, на когото първата грѣжа бѣше да отвори прѣговори за миръ. Франція и Англія му помогнахъ и най послѣ между Портата и Австрїя са подписа миръ въ Пожаровацъ (1718). Съ Венеція другъ миръ са подписа.

На Великый Петра не понасяше сѣюза на Франція съ Турція, за туй той употрѣби всекаквы усилїя да го развали. Портата проводи въ Франція извѣреденъ посланникъ съ наставленїя да не допусне скѣсваньето на френско-турскыя сѣюзъ; нъ туй посолство нищо не сполучи, защото Франція искаше отъ Портата не таквази политика, каквато тя слѣдваше. Тѣй Франція остави Турція за нѣколко врѣме.

Въ Персїя върлувахъ страшны междусобицы. Петръ Великый са воспользува отъ туй обстоятелство и завладѣ нѣкои мѣста край Каспійско-Море. Турцѣтъ отъ своя стѣрна ужъ че търсѣтъ поправленїя за кържмскыя Ханъ, на-